

"अखिल प्लुटो विज्ञान पारितोषिक महर्षी ओल्डटन यांना देण्यात येत आहे. पृथ्वी हा उपग्रह पोकळ आहे असे मौलिक संशोधन केल्याबद्दल त्यांचा हा सन्मान करण्यात येत आहे."

प्लुटो ग्रहावरील विद्वत्सभेत वरील घोषणा होताच टाळ्यांचा कडकडाट झाला. प्रख्यात खगोलशास्त्रज्ञ महर्षी ओल्डटन यांनी पारितोषिकाचा स्वीकार केला व सभेपुढे आपले विचार मांडण्यास सुरुवात केली.

"आपल्या या सूर्यमालेत बुध, शुक्र, चंद्र, मंगळ वगैरे अनेक ग्रह आहेत व आपला प्लुटो ग्रह हाही त्यातलाच एक ग्रह आहे हे आपणांस माहीत आहेच. अनेक शतकांपासून आपल्या शास्त्रज्ञांना कोडे पडले आहे की चंद्र या ग्रहाभोवती फिरणारा पृथ्वी हा उपग्रह चंद्र या मुख्य ग्रहापेक्षा आकाराने फार मोठा कसा? पृथ्वीचा बाह्य व्यास जरी मोठा असला तरी पृथ्वी हा उपग्रह आतून पोकळ असावा, इतका की पृथ्वीचे वजन चंद्राच्या वजनाहून कमी असावे असा मी कयास बांधला."

"पण या अंदाजास पुरावा मिळेना." महर्षी ओल्डटन सांगत होते. "अखेर प्लुटोवासीयांच्या सृष्टीज्ञानात भर घालणारा सुदिन उगवला. काही महिन्यांपूर्वी दुर्बीणीतून पृथ्वी व चंद्र यांचे निरीक्षण करित असताना पृथ्वीचे तुकडे उडत असून ते चंद्राकडे आकृष्ट होत आहेत असे आम्हास दिसले. पृथ्वीचे असे तुकडे होणे व ते चंद्राकडे आकर्षित होणे, याचाच अर्थ असा की गुरुत्वाकर्षणाच्या रस्सीखेचीत चंद्राकङ्गुन पृथ्वीचा पराभव होत आहे. चंद्र पृथ्वीला शोषून घेत आहे. अर्थातच पृथ्वीचे वजन कमी असले पाहिजे, आणि यावरुन पृथ्वी हा उपग्रह पोकळ आहे असे सिद्धच होते. पृथ्वीची शकले पडून तो उपग्रह चंद्र या मुख्य ग्रहावर कोसळून पडण्याचीही शक्यता आपणास नाकारता येणार नाही".

"विद्वज्जनहो, या दुर्बीणीतून पहा. ओहो, केवढा विलक्षण योगायोग ! " महर्षी ओल्डटन आनंदाने बेभान होऊन ओरडले. "पहा, आताही पृथ्वीचे टवके उडत आहेत, व ते चंद्रावर जाऊन पडत आहेत."

विद्वत्सभेतील प्रतिनिधी दुर्बीणीकडे धावले.

इकडे पृथ्वीवर एकच गडबड उडाली होती, "आणखी एक रॉकेट चंद्रावर पोचले."

प्रसिद्धी सृष्टीज्ञान एप्रिल 1967 टीप - छोटी विज्ञानकथा, कधीकधी संशोधननिष्कर्ष अयोग्य असतात
लेखक संपर्क वेबसाईटच्या इंडेक्सपानावर